Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 500 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 45
8 Mart 1990

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

VAH VAHAP VAH
●
TEKİN ARAL'dan
Ah şu arkadaşlarım

İLBAN ERTEM'DEN
GARİBAN AKİF
●
NURİ KURTCEBE
SERHAT GÜRPINAR
●
HALİL. İ. YILDIRIM
●
BÜLENT MORGÖK
●
ŞEVKET YALAZ ● HALİL İNCESU ● İBRAHİM SARI ● BİROL BAYRAM ● ZAFER TEMOÇİN ve SONER GÜNDA[Y]

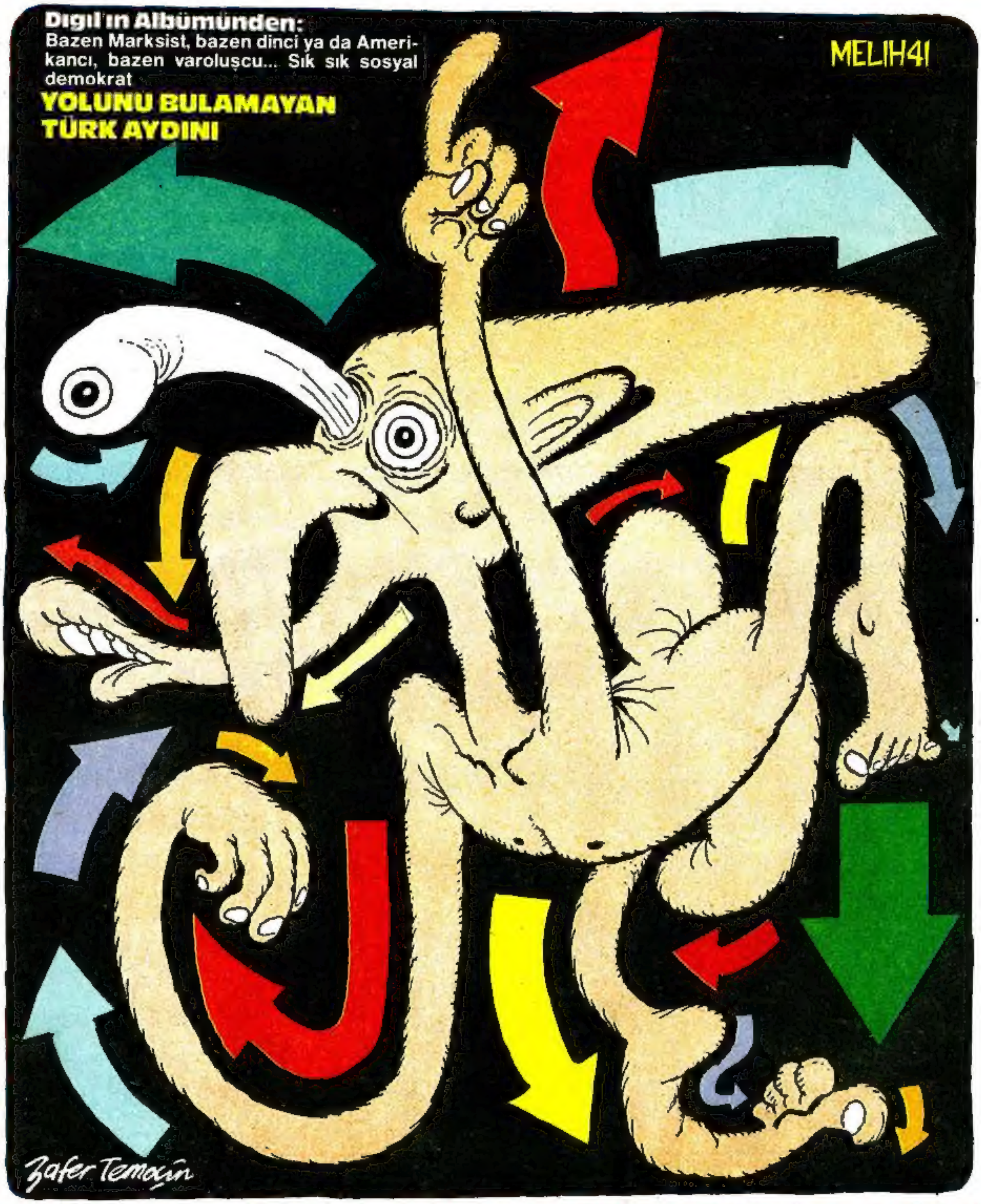

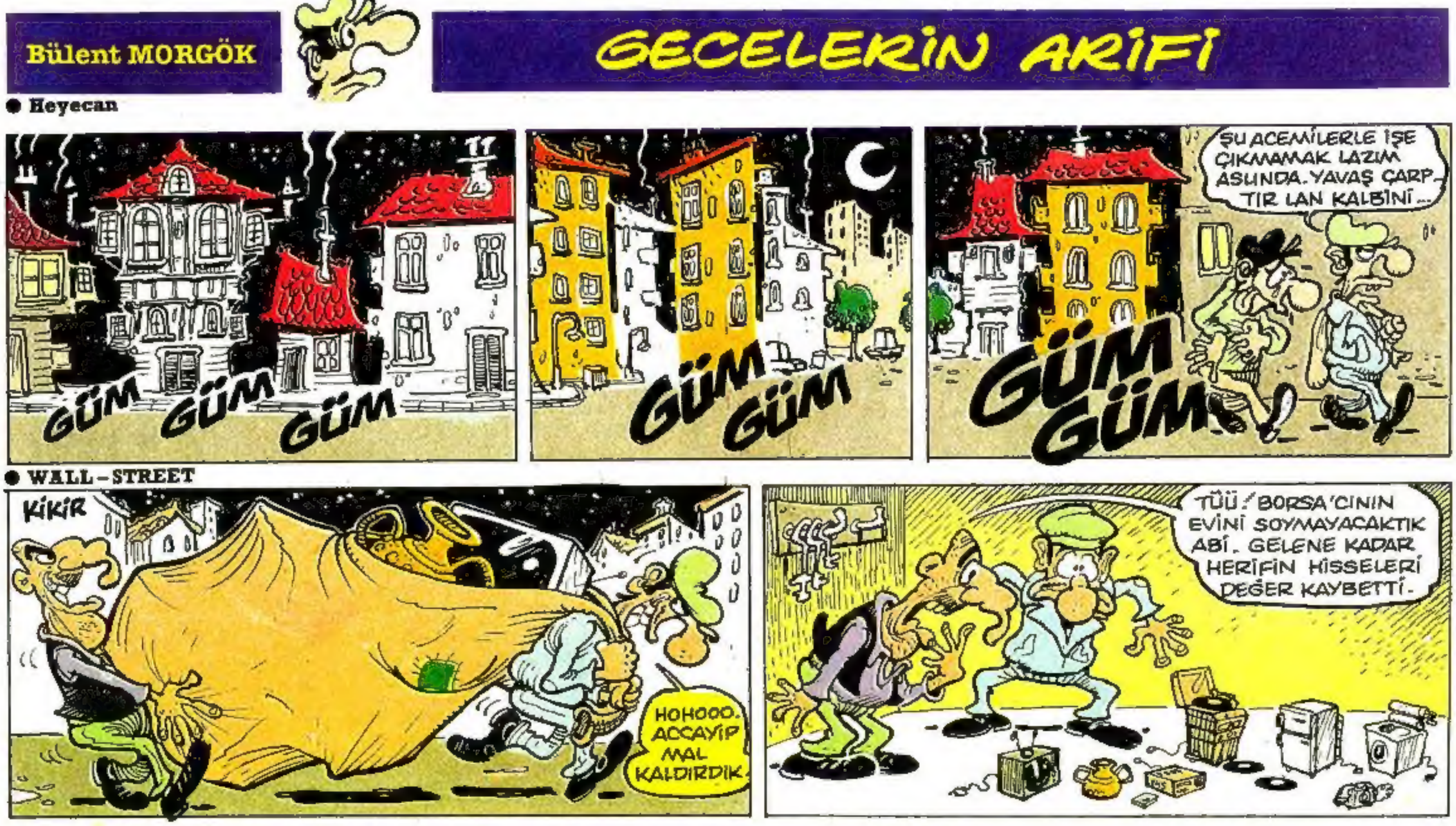

Dıgıl

YIL: 1 SAYI: 45
8 MART 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. Hacı Halil Kafar İşhanı 11-2 Mecidiyeköy - İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK 13.000 TL. 12 AYLIK 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

Tekin Aral'dan

HUZURLARINIZDA İSVEÇLİ ADNAN!...

İsveçli Adnan'ı sanırım hepiniz hatırlarsınız... Yıllar önce elinde minik bir Türk bayrağı, sırtında bir çanta ve cebinde sadece 10 TL. ile Gavuristan illerine deplasmana çıkan bu gençlik arkadaşımın bazı maceralarını sizlere daha önce yazmıştım.

Avrupa'da yıllarca dolanıp durduktan sonra kapağı İsveç'e atan ve tezgahı orada kuran Adnan'ın, sonunda oradan da sıkılıp Amerika kapılarını zorladığını, sizlere kendisiyle ilgili son yazdığım yazıda anlatmıştım sanırım.

Adnan, Amerika'ya gideli tam üç yıl olmuş.. Ve bir süre ortalıkta şaşkın ördek gibi dolaştıktan sonra, ufak ufak da işleri yoluna koymuş.. Önce orada tanıştığı bir zenci manken kız ile anlaşmalı bir evlilik yapıp, alınması çok güç olan oturma ve çalışma iznini almış.. Sonra işe işportacılıkla başlayıp, biriki iş daha denedikten sonra, bir İtalyan butiğine yönetici olmuş..

–**Herşey iyi güzel de, New York felaket bi yer,** diyor İsveçli Adnan.

Felaket, dediği güvenlik açısından.. New York'ta ortalama dört dakikada bir soygun oluyor, yarım saatte bir de adam öldürülüyormuş.. Geceleri sokakta yürüyebilmek, öyle her babayiğidin yapabileceği iş değilmiş. Her an adamın gırtlağına bir bıçak dayıyorlar, cepte ne var ne yok alıp götürüyorlarmış. Tabii bunlar bizim de duyduğumuz, bildiğimiz şeyler ama... Yeni yeni manyaklıklar da gelişiyormuş her geçen gün...

Örneğin son zamanlarda, metrolarda bir **"Trenin altına adam atma"** modası çıkmış. Tren gelirken, trene binmek üzere tren yolunun kenarına yaklaşan birini, arkadan gelen bir manyak, trenin altına itiveriyormuş. Günde bu biçimde sekiz-on kişi öldürülüyormuş New York'ta... Herkes ayrı bir cebine **"Soygun parası"** olarak bir para ayırıyor, gırtlağınıza bıçağı dayayan kişiye, **"Param yok"** derseniz, herif gırtlağınızı kesiveriyormuş. **"New York'ta, adamın cebinde belki karnını doyuracak parası bile yoktur ama.. Mutlaka soygun için sakladığı bir parası vardır..."** diyor Adnan... Anneler okula giden çocuklarının elbiselerinin, önlüklerinin üst tarafına ayrı bir cep dikiyorlar, soygun parasını buraya koyuyorlarmış.. Ve çocuklarına bu parayı harcamamasını sıkı sıkı tembih ediyorlarmış.. Böyleymiş işte New York... Şimdi dünyanın bu en uygar (!) ülkesinin bu içaçıcı manzaralarını bir yana bırakalım da, yazımızı Adnan'ın bir New York macerası ile sürdürüp noktalayalım dilerseniz.

Amerika'da **"Valentino Day"** diye bir gün varmış. O gün bütün aşıklar buluşup aşkî durumlara girerler, sevgilisi olmayanlar ise sevgili bulmaya uğraşırlarmış..

Birkaç ay önce, bu **"Valantine Day"**'e yakın günlerden birgün Adnan'a New York'un en büyük ve lüks mağazalarından olan **Bloo mingdales** adlı

Devamı 4. sayfada

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

Ah şu arkadaşlarım

3. sayfadan devam

mağazadan bir telefon gelmiş. Mağaza, hanım müşterilerine jest olsun diye, Valentine Day için bir sürpriz hazırlamış... Bekar hanım müşterilerinden dördüne Valentine Day'de erkek arkadaş bulmaya karar vermiş. Adnan'a da, **"Sizi bir hanım tavsiye etti... New York'un en yakışıklı erkeklerinden dört erkek arıyoruz... Bir tanesi olmayı kabul eder misiniz?"** diye sormuşlar. Adnan'ın istediği bir göz, Allah vermiş iki göz... Adnan hemen kabul etmiş tabii. **"Valentine Day"** günü de giyinip kuşanıp, söylenen saatte mağazaya gitmiş. Kendisinden başka üç erkek daha gelmiş mağazaya... Bunları yanyana dizmişler... Herbirinin ellerine de birer oy kutusu tutuşturmuşlar... Mağazaya gelen kadınlar, önce bunların karşılarına geçip hepsini alıcı gözle teker teker süzüyorlar... Sonra da o gece hangisiyle yemek yiyip, dansetmek istiyorlarsa, ellerindeki isim ve telefon numaraları yazılı oy pusulasını, gidip o erkeğin oy kutusuna atıyorlarmış. Her erkekle bir kadın beraber olacağından, daha sonra kutular açılıp kura çekilecek, erkeği kazanan hatun öyle belirlenecekmiş. Tabii gecenin tüm masrafları mağaza tarafından ödeniyormuş... Oyların atılma süresi bitmiş. Adnan'ın kutusuna da otuzbeş-kırk kadın oy atmış... Erkekler kendilerine çıkan kadını, yerleri daha önce ayırtılan lokantada görüp öğrenebileceklermiş.

Adnan akşam söylenen saatte, söylenen lokantaya gidip oturmuş. Mağaza görevlileri ile birlikte kadını beklemeye başlamış. Kendisine oy veren kadınları aklından geçiriyor, gece için tatlı tatlı hayaller kuruyormuş...

Ve kadın gelmiş... **"Daha doğrusu geldiğini görmedim de, birden dudaklarıma, biri yapıştı..."** dedi Adnan. Kendini toparlar toparlamaz bir bakmış, karşısında yüzelli kiloluk bir Amerikan kokonası duruyor. Üstüne üstlük bir de sarhoş...

Yerinden doğrulmuş... Ama kadın Adnan'a bir daha sarılmak için bir hamle daha yapmış.. Hop, ikisi de pakdır küldür yere... Garsonlar falan koşmuşlar, kaldırmışlar ikisini de... Biraz sonra yemekleri gelmiş... Bu arada da az ilerde duran mağaza görevlileri onlara bakıyorlar, tatlı tatlı gülümsüyorlarmış... Yemeğe başlamışlar... Derken kadın dans edelim diye tutturmuş... Bizimki tüyecek ama, fırsatını kolluyor. Çaresiz kalkmış dansa... Bu arada iki kadeh daha içen kadın iyice kafayı bulduğundan ayakta zor duruyor, savruldukça Adnan'ı da birlikte sağa sola savuruyormuş. Birden nasıl olduysa tekrar yapışmış Adnan'ın dudaklarına... Adnan kurtulmaya çalışmış. Fakat bakmış kurtulamıyor, karının dudaklarını hart diye bir ısırmış... Kadın canı yanıp Adnan'ı bırakacağına tahrik olup, iniltiler çıkararak daha çok yapışmaya başlamış Adnan'a... Ne olduysa da o zaman olmuş zaten... Kadın, Adnan'ı saçlarından yakalayıp dudaklarını kendine doğru çekerken Adnan karıya bir yumruk yapıştırmış... Kadın yere... Ve ortalık karışmış... Garsonlar, mağazanın görevlileri, herkes doluşmuş piste. Bir yandan Adnan'ı tutuyorlar, bir yandan da kadını yerden kaldırmaya çalışıyorlarmış...

Bu arada Adnan, fırsattır deyip tüymeye çalışmış ama, mağaza görevlileri Adnan'ı kollarından tutup tekrar masaya oturtmuşlar. Biraz sonra da **"Hard man, hard man"** -Türkçesi, sert erkek olsa gerek- diye Adnan'ı hayran hayran süzen kadını getirmişler masaya. Ve geceyi zoraki tamamlamışlar Adnan'a... Ve **Valentine Day** macerası böylece bitmiş İsveçli Adnan'ın.

– **Mağazadan telefon numaramı almış. Karı, beni tam bir ay, hergün aradı,** diye bitirdi sözlerini Adnan...

Tekin Aral

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

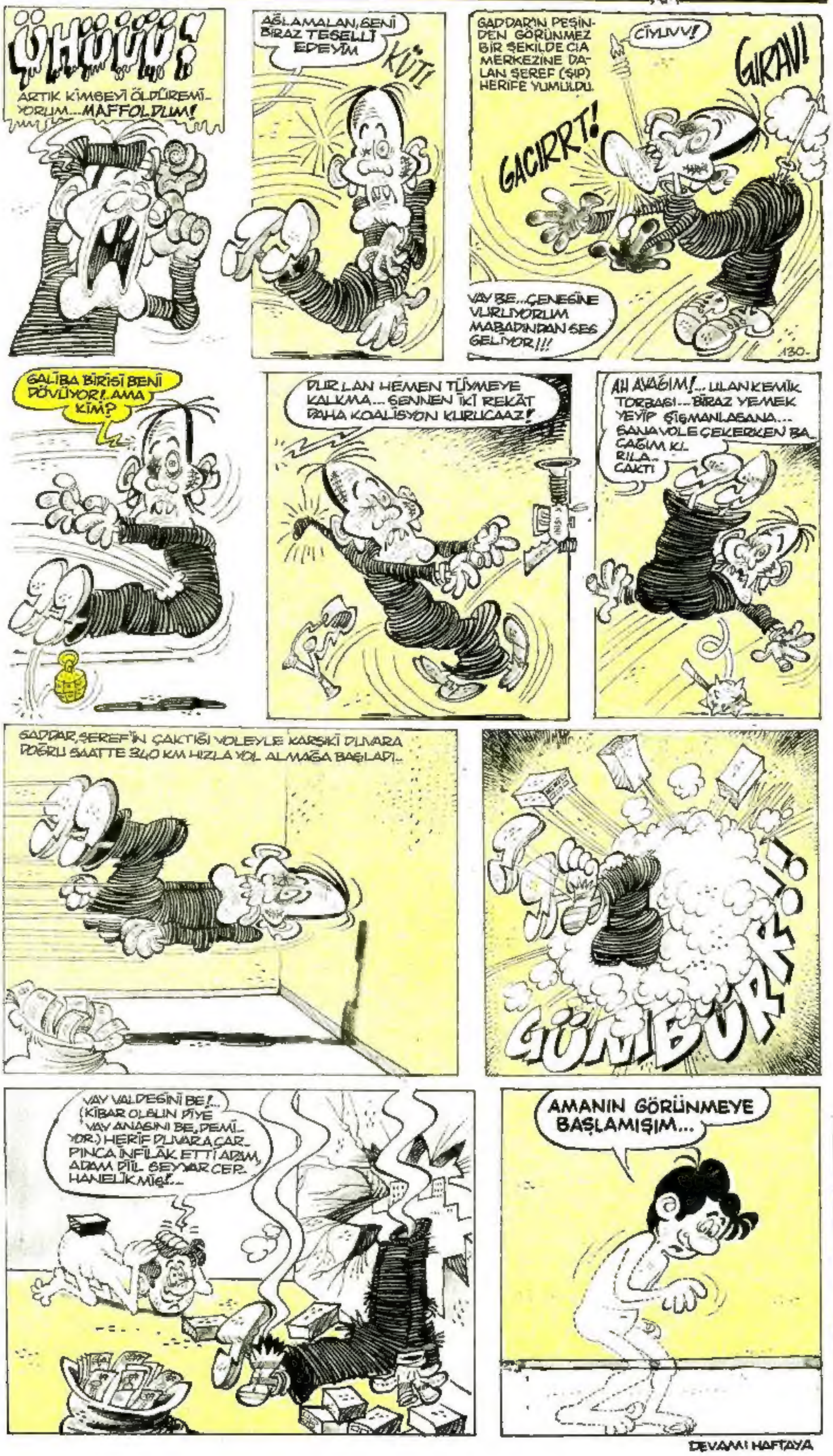

SITKI SEDAT

Konumuz korku... Sıtkı abiniz bu hafta da korku konusunda öttürüyor borusunu...

Geldim, gördüm, pes be birader bu kadar olur yani

Bence bazı insanlar vardır ki, yüksekten korkma hobisi vardır. Uçağa binemez. Yüksek bir yere çıkınca korkar. Olmaması gerek ama oluyor işte naparsınız. Korkuyorlar.

Bazı kimseler de otomobilden korkarlar, aman kaza olur başımıza bişey gelir diye bu da bir hobidir...

Hayvandan korkan insan çeşidi de vardır. (Köpek, aslan, kaplan, fare gibi) onlar da kendi çaplarında haklıdırlar. Gülmem, ayıplamam... Korksunlar... Bişey olmaz bence sakıncası yok.

ŞİİR

TIRSMAK VE YAŞAM...

Tırsmak istiyorum
Bu yaşam, bu gökyüzü,
Tırsmak ve sen
Yanlızca varlığımızın
ilgeci, öngeci,....
Herbişey evet güzelim
Herbişey beni
gorkutuyor...
Akşam olunca.. evet
akşam olunca
eve giderkene
gurtlar gelecek..
beni yiyecek diye
gorkuyorum....
gaçıyorum.. gaçıyorum..
senle yada sensiz...
SON SITKI SEDAT 1989...

Bazı geceler insanlar muabbet ederler. Cinler, periler, ruhlar. Ondan sonra da başlarlar korkmaya. E be adam, korkacaksan başkaşeylerdensözetsene. Başka konu mu kalmadı dünyada?

Aziz okuyucularım hiçbir yerde yayınlanmamış aile albümümdeki fotoğraflarımın eşliğinde bu haftada hayatımı anlatmaya devam ediyorum.

İşte gençlik yıllarımda çekilmiş bir fotoğraf. Gençtim delidoluydum...Sinirliydim... Kodum mu oturturdum.

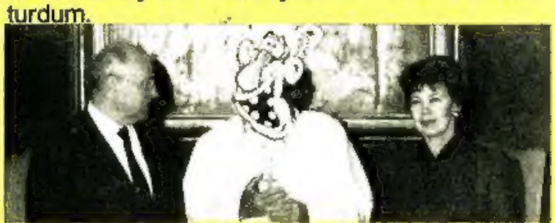

Gobracov, eşi ortada da ben. Liseden arkadaşımdı Gobracov. Çok samimiydik. Reykyavik'teki zirvede çektirmiştik bu resmi.

Mahalle takımında fitbol oynadığım yıllar domdom Kâmil, ben ve pamuk İlyas, bir idman esnasında. O sene Fenerbahçe'den istediler beni ama, pederim illa da okuyup hentbolcu olucan diye tutturunca, o iş de yattı...

Karım Aylin Sedat'la ilk tanıştığımız, limonatasına ilaç koyup bayılttığım gece sonra uzun bir flört dönemi geçirdik evlendik, sonra on dokuz kere boşanıp tekrar evlendik.

SONER GÜNDAY

CEZA

BÜLENT MORGÖK

YAŞAM BUDUR İŞTE!..

HALİL. İ. YILDIRIM

SON

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

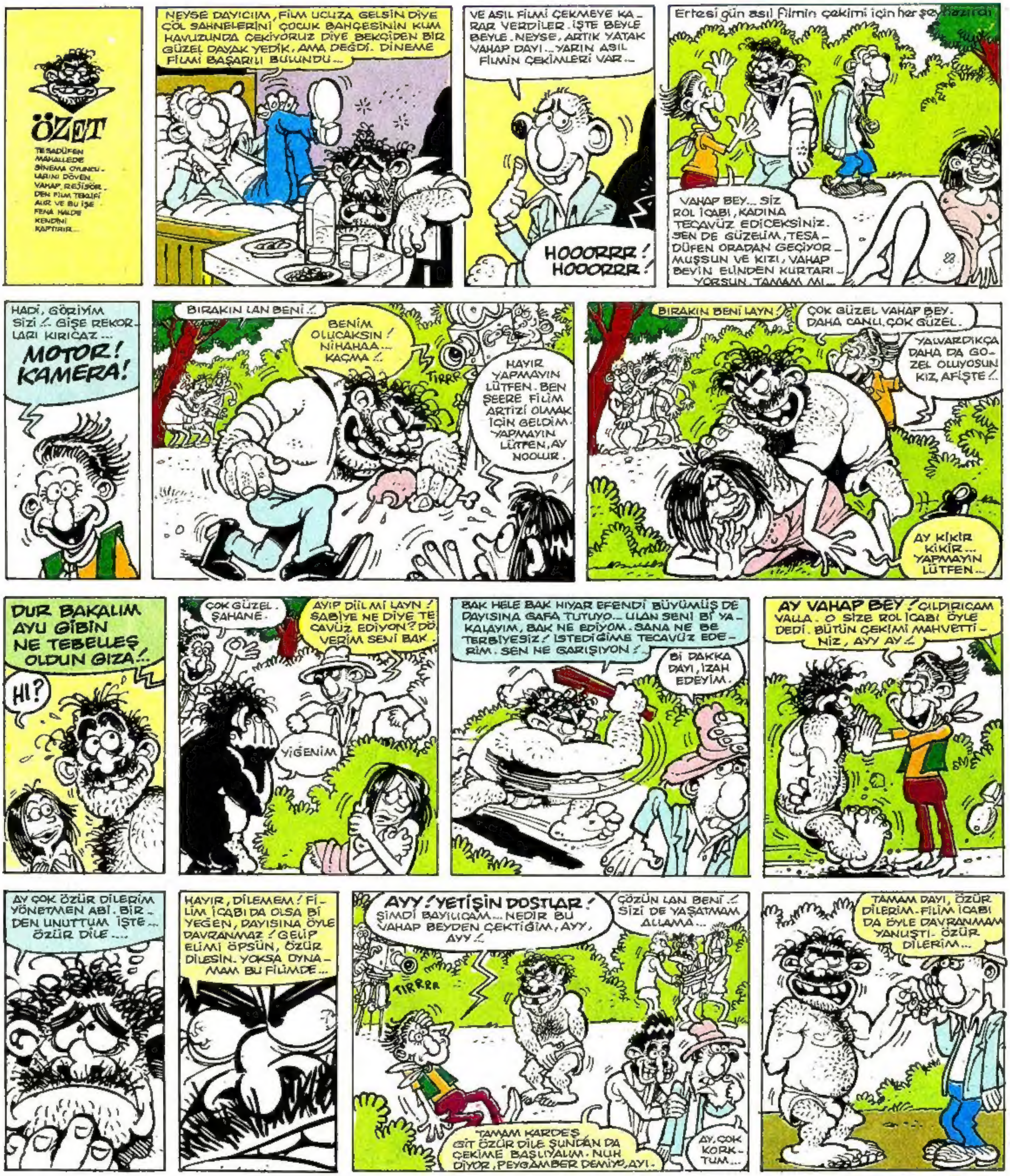

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

DEVAMI HAFTAYA

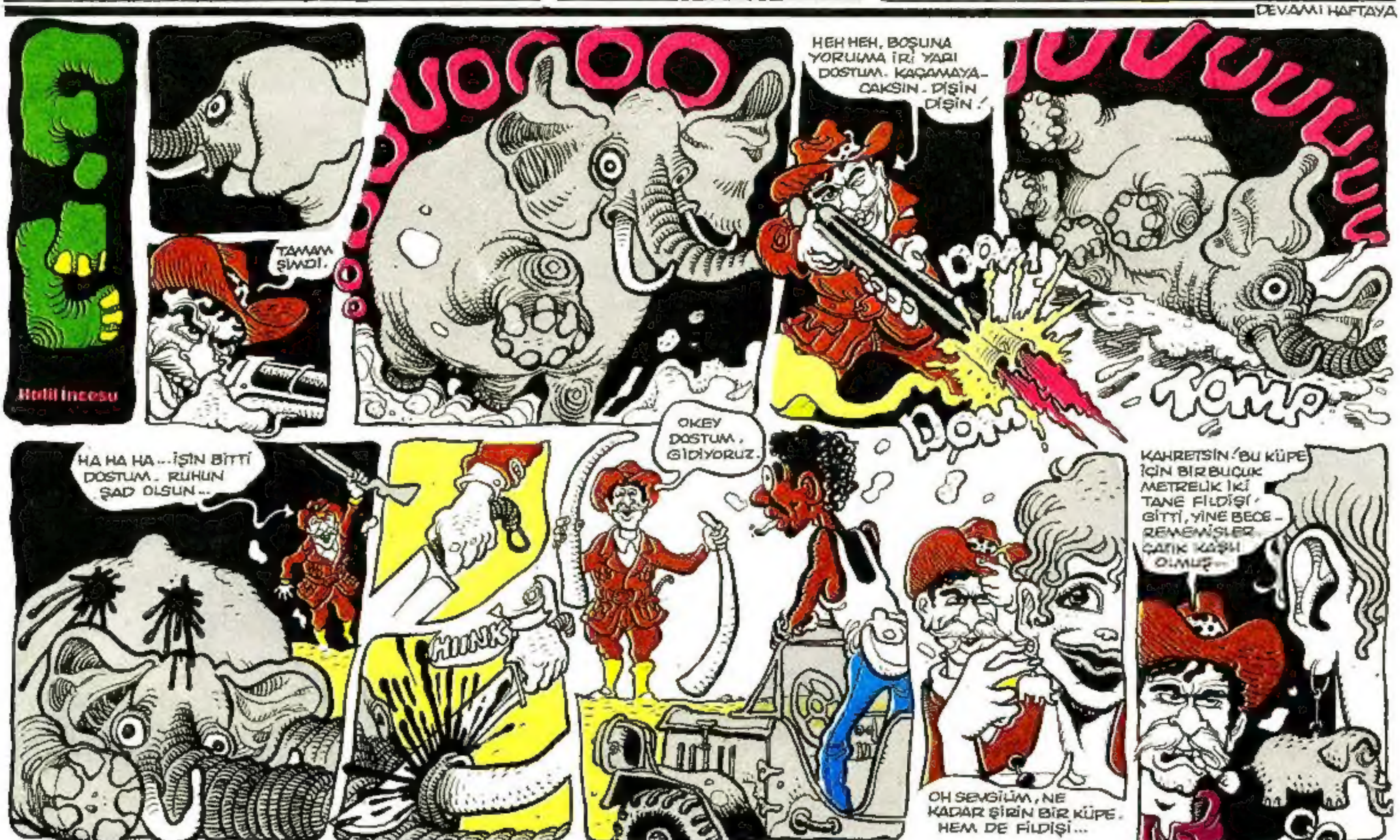

SON

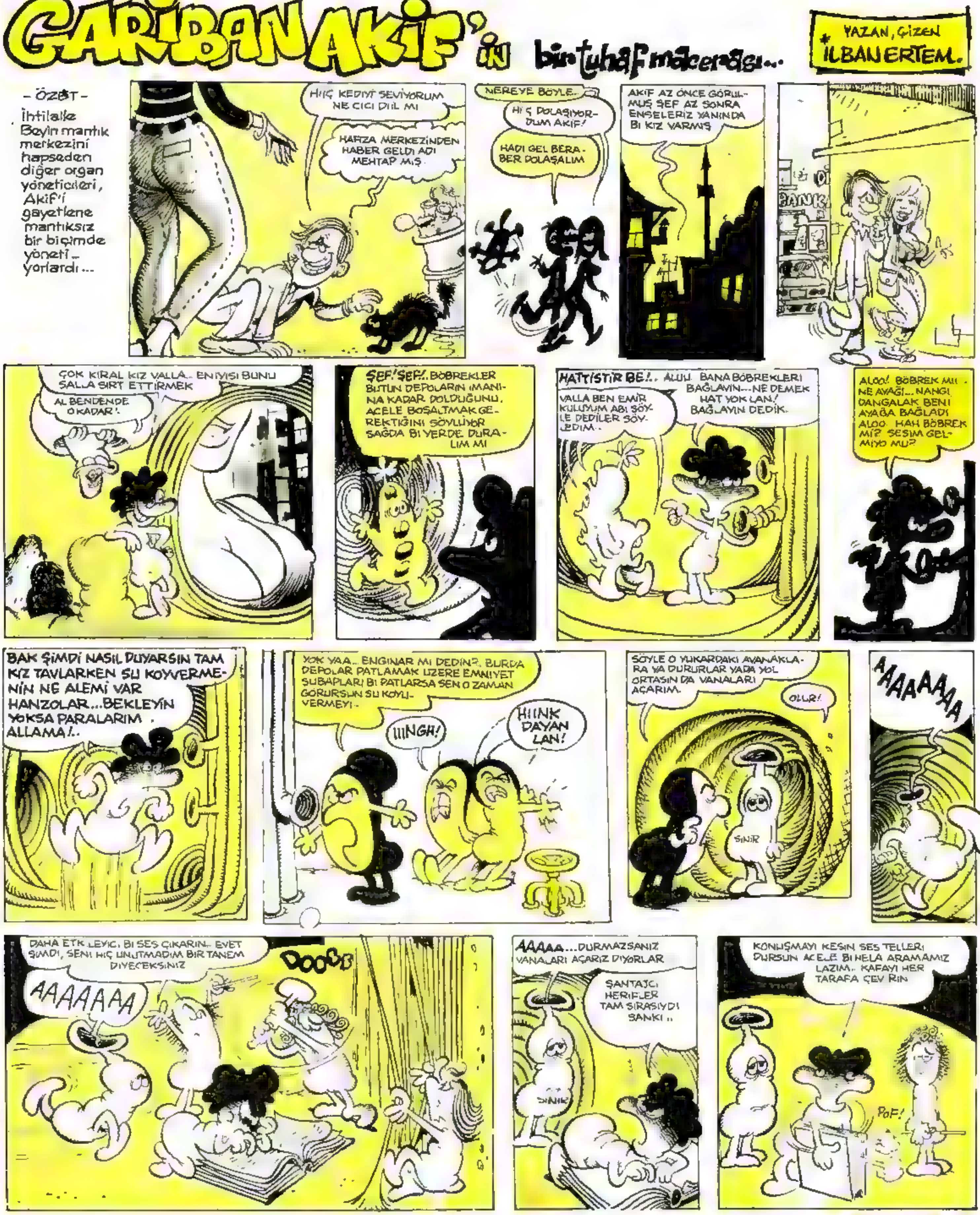
GARİBANAKİF'İN bir tuhaf macerası...
YAZAN, ÇİZEN
İLBAN ERTEM.
- ÖZET -
İhtilalle Beyin mantık merkezini hapseden diğer organ yöneticileri, Akif'i gayetlene mantıksız bir biçimde yöneti... yorlardı...
HIIÇ KEDIYI SEVİYORUM NE CICI DIIL MI
HAFZA MERKEZİNDEN HABER GELDI ADI MEHTAP MIŞ.
NEREYE BÖYLE..
HI Ç DOLAŞIYORDUM AKİF!
HADI GEL BERABER DOLAŞALIM
AKİF AZ ÖNCE GÖRULMUŞ ŞEF AZ SONRA ENSELERİZ YANINDA BI KIZ VARMIŞ
BANK
ÇOK KIRAL KIZ VALLA.. ENIYISI BUNU SALLA SIRT ETTIRMEK
AL BENDENDE O KADAR!
ŞEF! ŞEF!.. BÖBREKLER BUTUN DEPOLARIN IMANINA KADAR DOLDUĞUNU, ACELE BOŞALTMAK GEREKTİĞINI SÖYLUYOR SAĞDA BI YERDE DURALIM MI
HATTISTIR BE!.. ALUU. BANA BÖBREKLERI BAĞLAYIN...NE DEMEK HAT YOK LAN! BAĞLAYIN DEDİK.
VALLA BEN EMİR KULUYUM ABI SÖYLE DEDİLER SÖYLEDIM..
ALOO! BÖBREK MI NE AYAĞI... NANGI DANGALAK BENI AYAĞA BAĞLADI ALOO. HAH BÖBREK MI? SESIM GELMIYO MU?
BAK ŞİMDİ NASIL DUYARSIN TAM KIZ TAVLARKEN SU KOYVERMENİN NE ALEMİ VAR HANZOLAR...BEKLEYİN YOKSA PARALARIM ALLAMA!..
YOK YAA... ENGINAR MI DEDIN?. BURDA DEPOLAR PATLAMAK UZERE EMNIYET SUBAPLARI BI PATLARSA SEN O ZAMAN GORURSUN SU KOYUVERMEYI..
IIINGH!
HIINK DAYAN LAN!
SÖYLE O YUKARDAKI AVANAKLARA YA DURURLAR YADA YOL ORTASIN DA VANALARI AÇARIM.
OLUR!
SİNİR
AAAAAAAA
DAHA ETKILEYICI BI SES ÇIKARIN.. EVET ŞIMDI, SENI HIÇ UNUTMADIM BIR TANEM DIYECEKSINIZ
AAAAAAA
DOOBB
AAAAA...DURMAZSANIZ VANALARI AÇARIZ DIYORLAR
ŞANTAJCI HERIFLER TAM SIRASIYDI SANKI..
SİNİR
KONUŞMAYI KESIN SES TELLERI DURSUN ACELE BI HELA ARAMAMIZ LAZIM.. KAFAYI HER TARAFA ÇEV RIN
POF!

BİROL BAYRAM

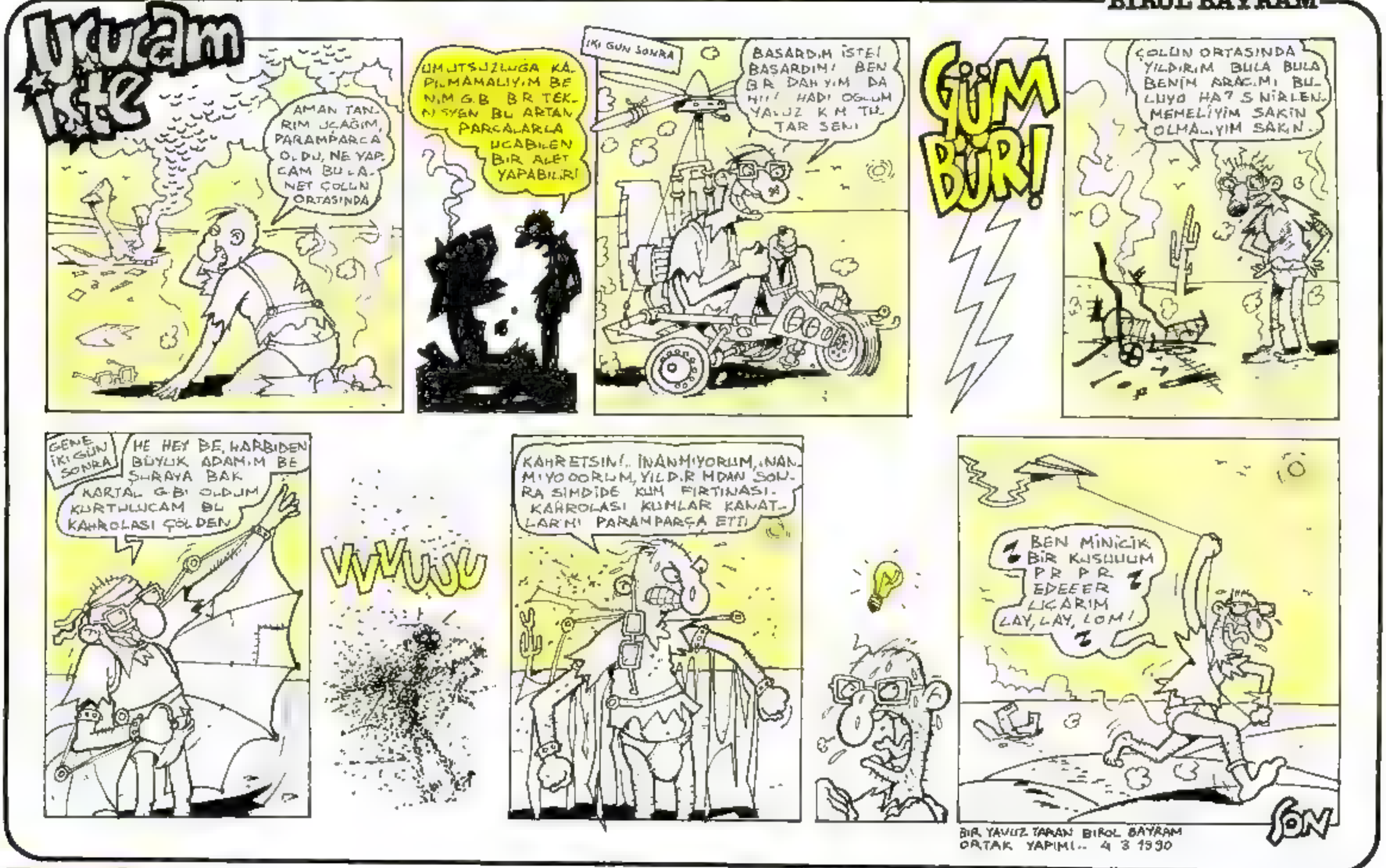

YAVUZtaRaN

HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

Mini röportaj

Meraba. Geçen sayı yer darlığından kıvıramadığımız röportajımıza, hangi grubu yakıştırdınız? Hadi acık kafa yapalım. A Beatles (niye olmasın?), B Gun's & Roses (Yok yok çok yeniler), C Doobie Brother's (Çoğunuz bilmez eski hallerini ama diil diil), D Deep Purple (Haklarıdır tabii ama diil), Eeee Pink Floyd. He ya onlar. Bizim Floydgiller.

Hemen dalıyoruz konser kulisine Nik Mason'u araklıyoruz.

Dıgıl: Oo aabi sana 50 cm. kadar yakiinim çok inanılmaz. Nasıl hiç sinirlendiğin oluyo mu David ile Rik'e?

Mason: Çook yaa... Vokalci kızlara hep David yakın çalıyo. Ben davul takımtaklavat karambolunun icinde kokularını bile alamıyorum kızların. Shit tabii...

Dıgıl: Siz arasıra L.P.'lerinize kapak çizen bi grafikçisiniz de. Bakın nasıl hevimetal yüksek okulu çizgilerimiz...

Mason: Haa... Aaa... İyiii... Hadi gidin başımdan artık.

David Gilmour dal kaşık duştan çıkıyo yanında sevgilisi

Dıgıl: Roger Water's hikâyesinde kim kelek yaptı senyor. Barışsanıza yaaa...

Gilmour: Sudan(Water's) sebepler be çocuk...

Dıgıl: Hangi gitarcı seni döver...

Gilmour: Ufak ufak tüyseniz siz başınıza bişey patlatmadan ha...

Dıgıl: Kafamı bozma da git altı teline takıl. Kaptan Kook kılıklı deve yürü. Çöt lavuk.

Bari Right Wright'a da soralım...

Dıgıl: Hoop... Aslan. Baksana. Ha. Sen, sen. Yeni bi plak var mı beş yıllık kalkınma planınızda?

Wright: Oo yea. Tabii... Sure Why not. Thenk you yes pliiiz.

Grupta konserlerde izlediğiniz diğer kızlar ve yeni sübyanlar filan, o sırada Nik, Rik ve David'e tapınma sendromunda olduklarından bişey soramadık. Zaten soru sormayı beceremiyoruz biz yaa...

● **Hepi börtdey**

● **Sahiden takılmaca**

● **Tattoo**

● **Amme hizmeti**

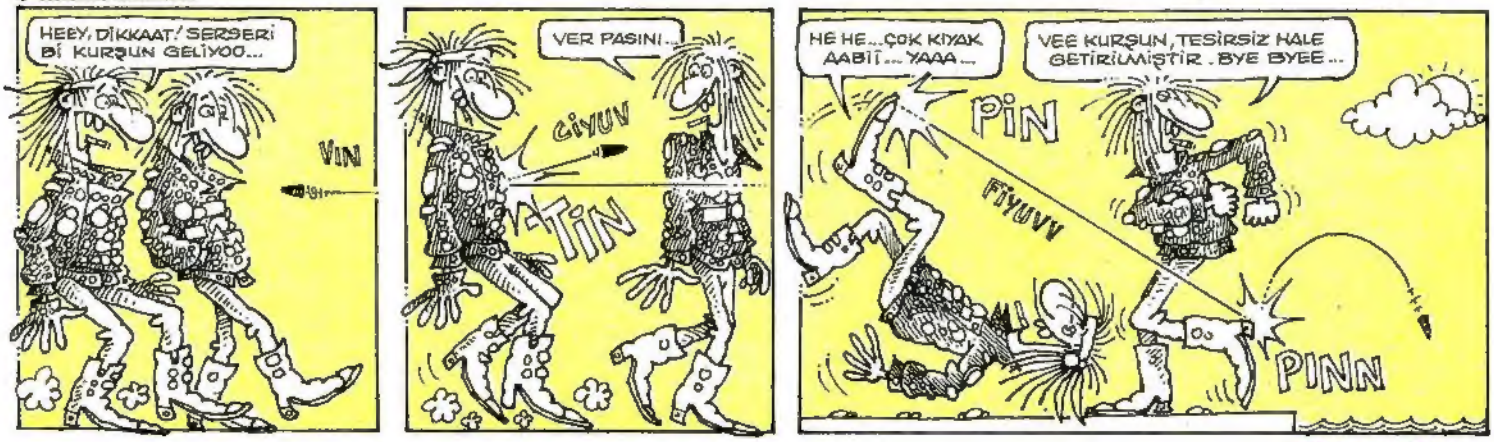

Birol Bayram

Merhaba, ben Birol Bayram. 1965 yılında İstanbul'da doğdum ve büyük bir hızla, kâğıt, pastel boya ve ispirtolu kalem tüketmeye başladım. Annem ve babam, eve gelen misafirlere, pipimi değil, resimlerimi göstermeye başladılar, o gün bugün çiziyorum.

Doğma büyüme, Beşiktaşlıyım. Tahsilimi de, eve yakın ne kadar okul varsa, orada yaptım. Kabataş Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra, yüksek öğrenimimi grafik üzerine yaptım.

Babam kadar usta bir tornacı olamayınca, çizer olmaya karar verdim. Grafiker ve illüstratör olarak serbest çalışıyorum.

Nasıl karikatürcü olduğuma gelince, senelerce defterlerimin, kitaplarımın arkalarına çizmekten bıkınca, çizgilerimi Oğuz Aral'a götürdüm, çizdiklerime bakıp;

- Hımmmm!... Senin çizgilerinde bir hergelelik var, dedi...

Üzüleyim mi, sevineyim mi, anlamadım, ertesi hafta çizdiğim karikatür yayınlanınca, olan oldu, karikatürcü oldum, çıktım. Bölük pörçük, çeşitli dergi ve gazetelerde çizdim. Bu yıllarda katıldığım karikatür ve illüstrasyon yarışmalarından birincilikler aldım, en son durağım, polis zoruyla dışarı çıkarılana kadar, Gırgır dergisi oldu, şimdi de arkadaşlarımızla, varımızı yoğumuzu ortaya koyup, Avni ve Fırfır dergilerinde çiziyoruz. Oğuz Aral, bazen camdan dışarı bakmamıza bile izin veriyor, hatta bi keresinde eve bile gittim.

Galip Tekin'in teşviki ile, Dıgıl'da da hikâyeler çizmeye başladım, gene Galip Tekin'in zoruyla, devam ediyorum, tüm bunlar yetmiyormuş gibi, bir de dergi ve gazetelere illüstrasyonlar yapıyorum.

Gençlik yıllarımda Beşiktaş tribünlerinde fanatiklik, bir iki sene Şişli kulübünde voleybolculuk, çizerlik derken, yirmi beş yaşıma geldim.

Nefret ettiklerim, sevdiklerimden fazladır ama, sevdiklerimi saymam gerekiyorsa, yabancı çizerlerden başta Ronald Searle, Ralp Steadman, Heath, Sergio Aragones, takımlardan Beşiktaş, komedyenlerden Cevat Kurtuluş, meyvelerden şeftali, sebzelerden kereviz, ecnebi artizlerden Michael Caine, yerli artizlerden Türkân Şoray...

Araba kullanmayı bilmediğimden dolayı, hiç binmediğim 76 model bir Alfa Romeo'm, Gece isminde, göz akı hariç, her tarafı kapkara olan şirin mi şirin bir köpeğim, Kadıköy Bahariye'de, kuzenlerimle işlettiğimiz bir grafik atölyemiz, yüzün üstünde plağım, bir adet kadife pantolonum, birkaç gömleğim, misketlerim, kitaplarım, ipinden çekince oynayan köpek kuklam, en önemlisi, çok sevdiğim ailem ve dünya tatlısı bir de sevgilim var. E... Daha ne istiyim?

Hepinize teşekkür ederim, hoşçakalın!...

Sevgilerimle
Birol BAYRAM

UÇUK HİKAYELER

GORK

Nuri KURTCEBE

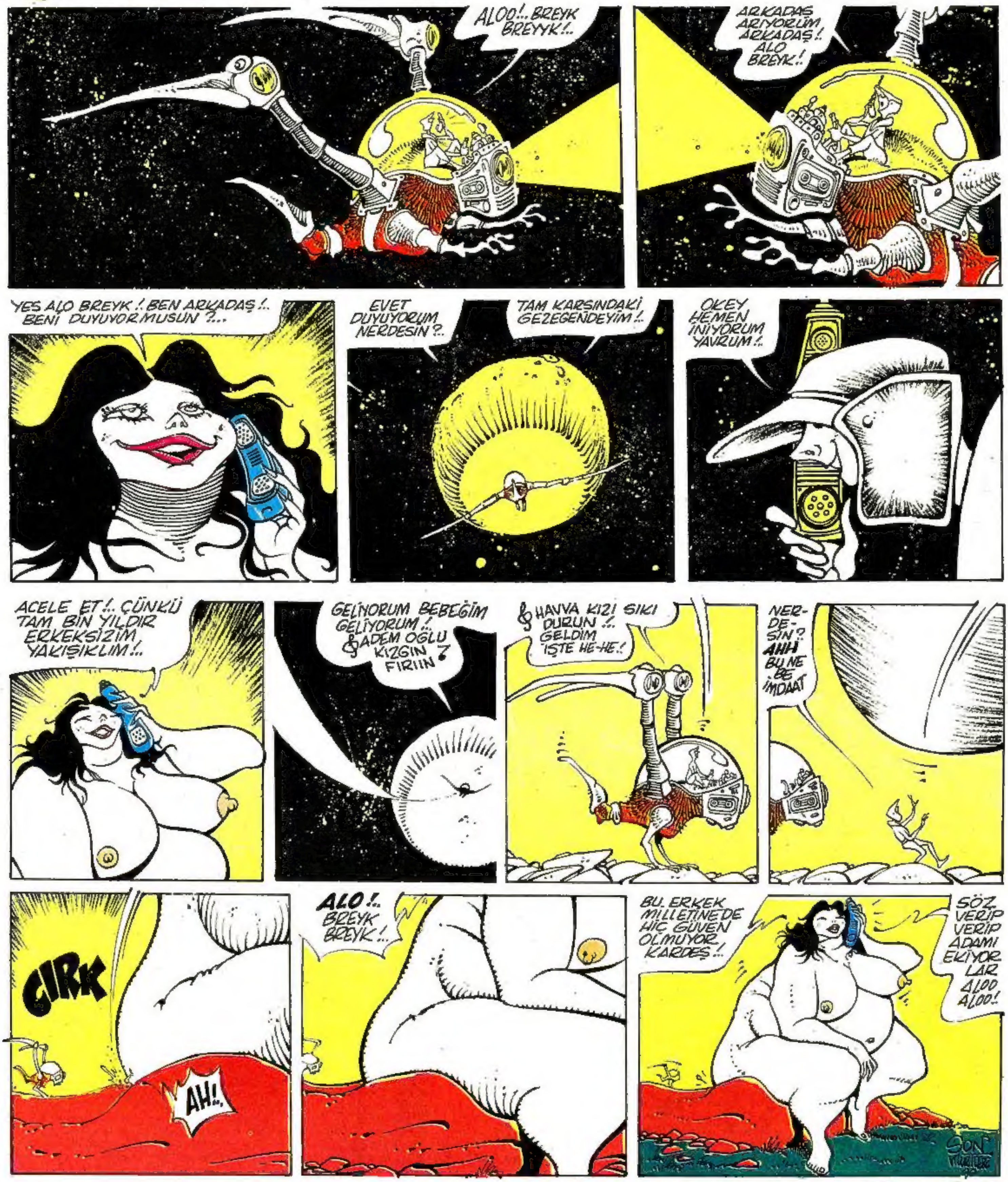

avanak avni

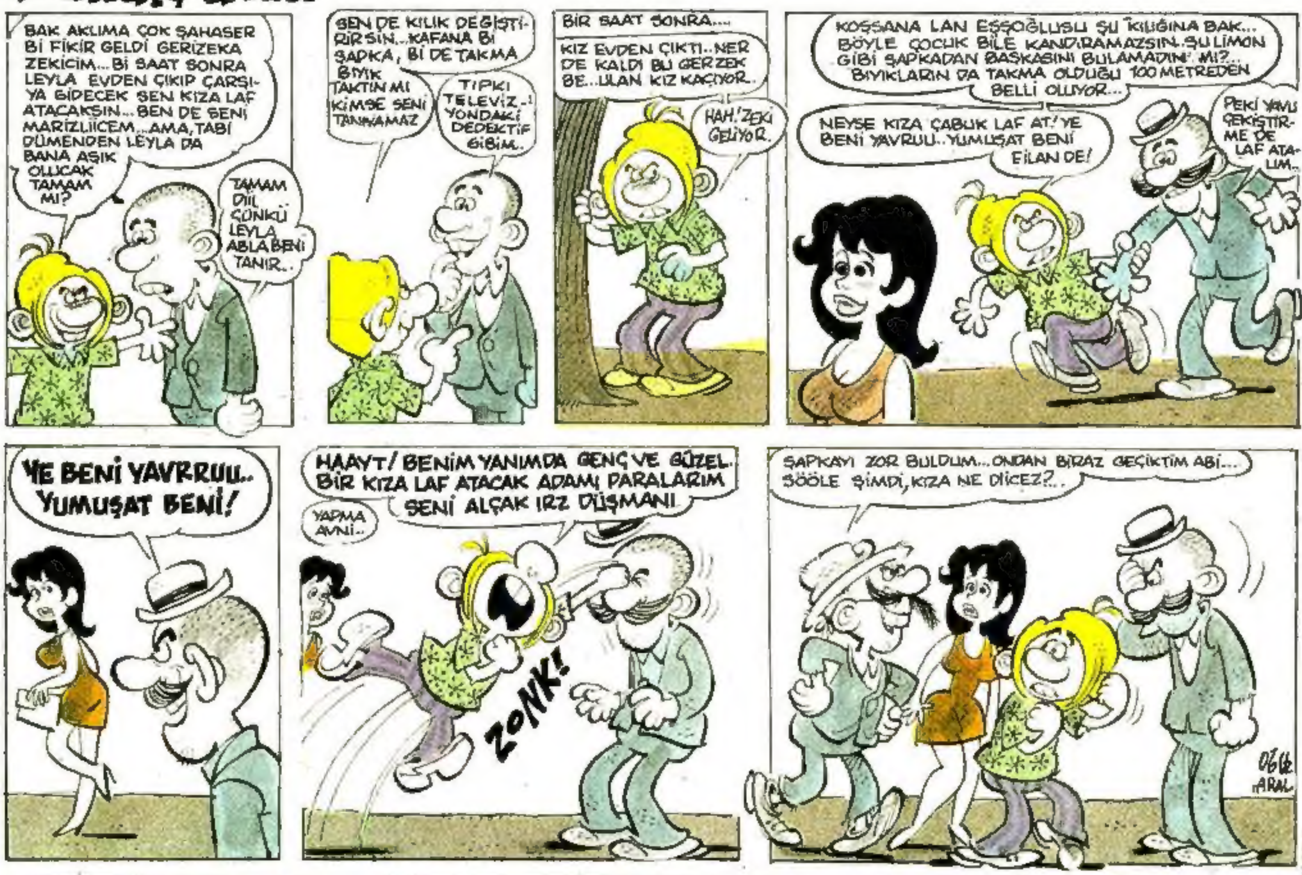

AGBİLERİM, ABLALARIM

Zafer Temoçin "KARİKATÜRİST"